

Reisverslag april 2019

Deze reis maken Pieter en ik weer samen. Paul, man van bestuurslid Hetty, brengt ons in alle vroegte van de 24st april naar Schiphol. We checken op het gemak zelf onze koffers in en komen vlot door de douane. Na een rustige vlucht landen we rond half elf 's avonds plaatselijke tijd, in Entebbe. Joseph haalt ons op en we verblijven de eerste nacht in het ons reeds bekende en goede hotel Victoria Beach hotel met uitzicht op het Victoriameer.

Donderdag staan we bijtijds op want we willen vandaag naar het ziekenhuis, waar één van onze sponsorkinderen ligt. Als het goed is heeft hij een schedeloperatie ondergaan en we willen zien of dat goed gegaan is en gelijk de envelop van de sponsor afgeven. Het is een apart verhaal.

Het was even zoeken naar het Old Mulagi Hospital in Kampala. We vonden het boven op de heuvel, waar het oude ziekenhuis trapsgewijs gebouwd was. We parkeerden op aanwijzing van een police officer onderaan bij het ziekenhuis en liepen de lange paden bergopwaarts naar het Afdeling 11 waar Innocent lag.

Onderweg kwamen we de meest bizarre dingen tegen: een oude man die levenloos (zo leek het) op een zwaar versleten matrasje op de grond lag. Een patiënt die werd vervoerd met een dik verbonden been waar het bloed doorheen kwam, veel familieleden van patiënten die de was hadden gedaan of aan het koken waren of gewoon aan het wachten waren.

Het was een komen en gaan van mensen en in de warmte van Uganda was het voor onze begrippen een zeer chaotische situatie.

Bijna boven was de zaal waar Innocent lag. Bij de ingang van de overvolle zaal stond een brancard met een mens onder een laken.... Niet erg hoopgevend....

De artsen en verplegend personeel keken wat bevreemd op van ons bezoek, maar toen ik ze een kaartje gaf van onze Stichting kwam er beweging in de dienstdoende arts en wees ons de weg naar het bed waar Innocent lag. Tussen de vele dicht op elkaars staande bedden vinden we Innocent op een aantal lakens en dekens waar we maar liever niet naar kijken. Hij was bij uit de operatie en reageerde redelijk goed. Hij leek wel te weten wie we waren en wat we kwamen doen. Moeder was erg dankbaar en ook een vriend en oom waren bij hem.

Hij zal nog wel een aantal weken in het ziekenhuis moeten blijven voordat alles weer genezen is. We hopen dat het goed gaat komen met hem!

Na een minuut of tien werden we verzocht de zaal te verlaten. Met een goed gevoel over dit bezoek vervolgden we onze reis. Ik was behoorlijk geraakt door de omstandigheden waarin dit mannetje verpleegd werd en ik heb wel even tijd nodig gehad om één en ander een plekje te geven.

Deze week (10 mei) kregen we van Anthony bericht dat Innocent weer thuis is. Hij zal voor de nodige controles terug moeten naar het ziekenhuis, want hij heeft nog een lange weg te gaan van revalidatie.

's Middags brachten we een bezoek aan het Paleis en de gevangenis van Idi Amin. Indrukwekkend. Duizenden Oegandezen zijn hier op gruwelijke wijze gemarteld en vermoord. Ze werden in de grote hal gepropt, daar kwam een laagje water in en dan werd de stroom er op gezet.....

Ook zijn we in de Khadaffi National Mosque geweest. Een aparte ervaring, want ik moest als vrouw natuurlijk van alles bedekken, wat een kleurrijk geheel en de nodige hilariteit opleverde. Maar het was zeker de moeite waard. Met onze groep die in oktober meegaat zullen we hier ook zeker naar toe gaan.

We logeren in Backpackers hotel Bushpig (Wild Zwijn). 's Avonds zijn we uitgenodigd om op de Residentie van de Nederlandse Ambassade Koningsdag te vieren. Voor de gelegenheid hebben we oranje shirts mee genomen en als ook Joseph in het oranje gehuld is, vertrekken we naar de Residentie, waar we een fantastische gezellige avond hebben.

's Nachts komt de regen met bakken tegelijk uit de lucht. We zitten op de derde verdieping (zes trappen lopen!!) en hebben een mooi uitzicht op de door de bliksem verlichtte lucht.

De andere dag rijden we na het ontbijt de stad Kampala uit op weg naar Masaka. Maar eerst rijden we nog even naar een nieuw logeeraadres: het ICU guesthouse. Het ziet er prima uit en boeken het gelijk voor oktober. Ook weer geregeld.

Halverwege de middag rijden we Masaka binnen en zijn we weer "thuis". 's Middags bespreken we nog het één en ander voor Pieter z'n werk in het Kitovu Hospital betreffende het mortuarium.

Zaterdag komt Anthony ons ophalen en gaan we aan het werk in Lwengo. Geweldig om er weer te zijn en de kinderen te zien. Ze zijn allemaal weer zo enthousiast om ons te zien!

Het valt ons op dat alle kinderen er goed uit zien. De meeste kinderen zijn vrolijk en genieten van onze aandacht. Deze zaterdag doen we de huisbezoeken en bezoeken we alle nieuwe sponsorkinderen thuis. Zo zien we hoe ze wonen en wie er voor hen zorgen. Alle sponsors hebben inmiddels persoonlijk bericht gekregen over het wel en wee van hun sponsorkind(eren).

Zondag neem ik de tijd om alle informatie te verwerken op de laptop. Altijd een heel werk om de goeie bruine kopjes in de goeie dossiers te krijgen! Maar hoewel het er steeds meer worden, lukt het ook deze keer weer.

's Middags hebben we nog een afspraak in Kitova, nadat we uren hebben gewacht op Sister Maria die met ons zou lunchen. Ze kwam echter pas om 16.00 uur en toen hadden wij de lunch al op.....

Maandag rijden we wederom naar Lwengo om alle kinderen op school te bezoeken. We maken een mooie groepsfoto van (bijna) alle sponsorkinderen.

Daarna maken we kleine groepsfoto's van de sponsorkinderen in hun klas. Ik heb kleine plattegrondjes gemaakt waar de kinderen moeten staan. Het is een heel werk om alle kinderen precies op de goeie plek neer te zetten en ook te laten staan, zodat ik later nog weet wie, wie is. Want sommige kinderen ken ik heel goed en pik ik er wel tussenuit, maar er zijn er ook best een aantal waarbij dat niet zo is en als ze dan ook stiekem tussendoor de tondeuse gebruiken..... heb ik soms grote twijfels! Maar het is gelukt. Met dank aan Isa die super geholpen heeft!

Dan heb ik met alle kinderen een kort gesprekje in de klas en krijgen ze hun post en een klein grabbeltoncadeautje van de Stichting.

Het is weer een heel werk, maar aan het eind van de dag zijn we klaar en gaan we met een goed gevoel naar huis.

Dinsdag gaan we nog terug om de kinderen die er vandaag niet waren op de foto te zetten en een kijkje te nemen op de Technische School in Kitovu (Masaka) waar we ook twee sponsorkinderen hebben te bezoeken.

Voor de middaglunch zijn we weer terug en doen we nog een aantal boodschappen die nodig zijn voor ons kleine eigen huisje in Masaka.

Woensdag gaan we terug naar Entebbe om even bij te komen van het werk en nog even te relaxen. We doen nog wat boodschappen, drinken een drankje met Lisette en 's avonds dineren we bij de Chinees! Zeer, zeer hete soep!

Donderdag installeer ik me met mijn spullen op het balkon van het Victoria Beach Hotel en werk een aantal kinderen uit voor de sponsors. Het is best warm en aan het eind van de ochtend vind ik het wel welletjes en samen met Pieter gaan we op de bodaboda naar Victoria Mall voor een cappuccino en nog een paar kleine souvenirs. Vanavond eten we bij de Indiër om de hoek. Prima en om half negen vertrekken we met al onze koffers richting de luchthaven om in de nacht terug te vliegen naar Schiphol.

Het zit er weer op. Met een beetje weemoed nemen we weer afscheid van dit prachtige land met zijn lieve bewoners. We hebben een goede reis gehad. Weer veel dingen kunnen bespreken met Anthony en geconstateerd dat het steeds beter gaat met Lwengo en zijn bewoners, dankzij o.a. onze sponsors. Geweldig dank daarvoor!

KLM brengt ons weer veilig thuis en dan begint de verwerking van één en ander pas goed.